

Előfizetési árak:

ostán vagy hához küldve:
 Egész évre. 20.— kor.
 Félévre . 10.— kor.
 Negyedévre 5.— kor.
 Egy hónapra 1.70 kor.
 Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy □ cm. területenként 8 fillér.
 Nyilttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.
 Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő: **Koncz Ákos.**
 Felelős szerkesztő: **Dr. Orbán József.**

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.
 Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

Friss eszmék.

— Az Osztrák-Magyar-Bank ujitása. —

Debreczen, június 20.

(L.) Olykor csiga lassúságával halad a kereskedelem egy-egy fontos ága. Koloncok nehezítik, megérzi mindazoknak a rokonfogalmaknak a betegségeit, melyek közvetlenül az ipart, a mezőgazdaságot senyvesztik, de a melyek közvetve a kereskedelem gépezetét is lassabb tempóju működésre kényszerítik. Milyen jó, hogy egyszermásszor új gépészek állanak a nagy kerekék mellé s milyen szerencse, ha ezek az új emberek ambícióval, tudással és sok akarattal fáradoznak.

Ime, a jegybank új vezetőségének működési hatása már most is sokat ígérően nyilvánul. Egy igen fontos, nagy horderejű intézmény életbeléptetését mondta ki legközelebb tartott tanácskozása alkalmával. És ez nem egyéb, mint *hajlandó a könyvkövetelések alapján benyújtott váltókat, legfeljebb 3000 koronás összegekben s 3 hónapi esedékeséggel — leszámítani.*

Hogy mennyire nagy jelentőségű változást fog előidézni ez az intézkedés a kereskedelmi forgalomban, azt rövid idő múltán megmutatják az eredmények. Ne jóslógassunk, egyszerűen nézzünk bele ebbe a nyílt kártyába s tiszta képet alkothatunk már is a kezdeménye-

zésben rejlő mag életképessége felől.

A kereskedő világ nagyon jól tudja, hogy üzletfelek jó részétől, a vásárolt áruk ellenében váltóelfogadványt nem kaphat. Nyílt követelésként vezetik hónapról-hónapra azokat az apróbb-nagyobb tételeket, melyeket, ha váltóval volna fedezve, megforgatna az eladó s pénzzé tehetné a szükséghez képest. De miután az üzletfelek idegenkednek attól, hogy váltót irjanak alá, — a követelés marad nyílt követelés, az összeg le van kötve, nem gyümölcsöztethető.

Ezen a lekötöttségen akar segíteni a jegybank. Az eladók és a vevők között oly megegyezés jön majd létre, mely szerint ha a vevő nem akar váltót aláírni, megengedi a gyárosnak, vagy a nagykereskedőnek, szóval annak, a kítől áruit hitelre beszerezte, hogy ezen összeg erejéig az eladó intézvényt számítsa ki reá, vevőre ezen elfogadás nélküli intézvényt számítottassa le valamelyik pénzüzetnél vagy főképen az Osztrák-Magyar-Banknál.

A pénzüzet természetesen megbírálja, hogy a váltó hitelképese-e, de első sorban annak a vagyoni elbírálását veszi szemügyre, a ki az intézvényt kibocsátotta s a kinek már különben is tárczaváltó hitele van az intézetnél nyitva.

A bank vagy bármely más pénzüzet az intézvényt az in-

tézvényezettnél nem mutatja be aláírás végett. — Csak lejáratkor — fizetés végett. — Arról, hogy az adósnak ilyen és ilyen összegű nyílt számla tartozásáról intézvény lett kibocsátva s ezt az Osztrák-Magyar-Bank vagy más pénzüzet fogja lejáratkor praesentálni — a kibocsátó már a leszámítolás alkalmával értesíti üzletfelét.

Mondjuk, hogy a fél nem fizet. Ily esetben a bank óvást vesz fel s visszkereseti jogát érvényesíti az előző forgatók ellen. Ha ezek sem fizetnek, megy a kibocsátóhoz, a ki jó hitelű s a kinek érdekében áll a saját kibocsátványát beváltani. S mit tesz ő? Az intézvényezett akár a váltót, akár nyílt tartozását nem egyenlíti ki, az az eladóra nézve teljesen mindegy. Váltójogi keresete az intézvényezett ellen ugy sincs, tehát jogot semmi esetre sem veszít. Ellenben biztos számítás tehet arra nézve, hogy ki hitelezett s csak személyes garanciákon nyugvó, ugynevezett mozdithatlan követeléseit értékesítheti s ilyen módon ő maga is könnyebben tehet oleget fizetési kötelezettségének. Egymásba kapcsolódó egymást kiegészítő láncszemek alakulnak ily műveletek folytán s épen ebben rejlik nagy-szerű erejük, kiváló fontosságuk.

Mint minden ujitásnál, itt is merülhetnek fel kétségek. Sok lesz az oly intézvény, a mely a való-ságnak meg nem felel. A keres-

TÁRCZA

A tizenharmadik számú strázsa.

Írta: **Mars.**

I.

A csillagos vár nyugati bástyáján, — amelyikre olyan biztatón szokott visszamosolyogni a Világos felől kéklő hegyek mögé nyugodni térő nap, mintha csókot hintve mondogatná: a viszontlátásig! — tizenhárom baka strázsál, alig egy jókora köbhajtásnyira állítva egymástól.

A strázsa nem törődik a bucsuzó nappal; az pedig, akit biztatgat: nem tud róla semmit. A strázsa csak a Parade-Platz-on levő kápolna órájára figyel s valahányszor kongatja ott a negyedét, hosszúra elnyújtott hangon kiáltja a jelszót:

— Ver da? Patrul vorbei!..

Egyik a másik szájából veszi át a hangot; mire a tizenharmadik elkiáltotta: kezdeti ujra az első.

Aki ujonez azokban a kazamatákban, egész éjszaka nem bír aludni. Sorra hallgat minden negyedórát s szeméit lehunyva: számolja az órák kiáltásait, mely oly rémségesen tűnik fel előtte a esőndes éjszakában. Akárhányszor számolja, mindig tizenhárom; mert úgyelnek ám arra sokan, nehogy kevesebbet kiáltssanak odafönn a bástyán azok az órák, akiknek: arra a tizenhárom hőskölteményre kell vigyázniok.

Csodálatos kémények azok!

Sóhajtanak, sirnak, mint hogyha csak szívük, lelkük volna. Pedig hejh, jó természetből rakatta azokat oda valamikor valamelyik zsenigenerális.

Fiatalkatoná — a ki járatlan még ott azon a sánczon — keresztet vet éjjel tizenkét órakor, a mikor a kettős kéményt nyögni hallja. De az öreg szenvedő — a ki már prófuntot mer dugni a zsebébe, mikor az aufführer felvezeti posztra — odahajtja a fülét a kéménynyiláshoz és úgy találgatja, hogy: melyik sóhajtott. Keresztesi Jóska-e?... vagy a Virág Péter?...

Falujabelije mind a kettő, öt esztendőtt kapott mindenik.

Keresztesi Jóska-t nem sajnálja annyira (hires verekedő legény hírében állott odahaza is) — tudta már a törvényt. Felolvasta előttük a kadét ur három estve egymásután, hogy: a ki feljebbvalójára kezét emel, habár nem gyilkossági szándékból is, béke és háboru idején golyó általi halállal büntetik. Ezer szerencsése, hogy azzal a kegyetlen, vad zugsführer Darócz-czal volt az ügye, kit felebbvalói ösmertek már jól erről az oldaláról; esakis így történhetett, hogy a Corps-Commendans megkegyelmezett neki öt évi fegyházra. (Csak legalább jól talált volna már aztán az a kis Mannlicher bajonett!..)

Hanem a szegény Virág Péternek egészen más volt a sorsa!

Czivil volt az istenadta, nem tudta a kémény törvényt; s hogy a eséplőmasina elkapta a mutatójúja egy izét, beárulták az irigyei: mint önesonkítót. Megesküdött rá két legény, hogy hallották, mikor Péter dicsekedett aratáskor:

Megmutatom, hogy nincs az Istennek az a főorvosa, aki engem besorozzon katonának!..

Egy lépésre odébb. — ahol a kalászt marokra szedték: kicsordult akkor egy szép barna leány szeméből a könnyü.

Két legény kaszált ott egyorszában, ő meg Virág Péter, — két lány szedte utánuk a markot. Az a másik szöke — a ki olyan szép szomorú nótát dalolt — a Péter testvére volt: az ő menyasszonya. (Ej, hogy száll a harmat, a strázsáló katoná alig győzi törölni az arcát, a szürke köpönyege ujjával!..) Halavány volt a lány már akkor is. Aztán, hogy őt őszszel katonának vitték, egész nekiadta magát a busulásnak s csak a mindenható Isten tudja, hogy melyik csillagból vigyázza a lelke azt az árván maradt, elhagyott strázsát: aki most a kettős kémény sóhajását, gyögését hallgatja.

Néha-néha behajol abba a kéménybe, mintha beszélgetne hozzá. Még tán bele is dobott valamit?... Éjfélt felé jár az idő, meglehet, hogy: babonázik!

Virág Julis jól láthatta valamely csillagból, hogy mit csinál ez a tizenharmadik

kedő benyújt egy oly követelésről szóló intézvényt, a mely nem létezik. Lejáratkor ő maga fizeti ki. Nem ellenőrizheti senki, mert a bank nem tartozik vizsgálni, de nincs is módjában meggyőződni a felől, hogy az a követelés, a melyről az intézvény kiállított, — tényleg fennálló nyílt követelés-e? Lehet ellenvetés abban is, hogy az üzletfeleknek jórésze, nem egyezik abba sem belé, hogy nyílt tarozását ilyen uton fizesse ki.

Am ezek az aggályok kisebb-nagyobb mértékben más körülmények közt is fennállhatnak. Annyi bizonyos, hogy a lekötött összegeket az új eszme megmozgatja. — Eleinte talán kisebb rétegekben, de hisszük, hogy nem sok idő elteltével szélesebb vonalakban tör utat és pedig jótékonyan.

Csak azt csodáljuk, hogy ez a rég idő óta felszinen vergődő kérdés miért nem talált megoldást hamarabb, mikor oly egyszerű, olyan kézzelfogható a kibontakozás. De nem késett most sem. És ha a jegybank tényleg kezébe veszi a megbontott gomolyag fonálát, ezzel a vékony fonállal kereskedelmi életünk laza hálózatát hatalmasan fogja erősíteni és kiterjeszteni.

A pápai lobogó. Széll Kálmán miniszterelnök — mint a P. H. értesül — tegnap hosszabbban értekezett Schlauch nagyváradi bíboros püspökkel. Az értekezlet tárgya egy Debreczenben előfordult dolog volt, mely az illetékes tényezők tapintatos közbelépése

nélkül könnyen országos kázussá nőhetne volna ki magát. Wolaffka címzetes püspök, debreczeni plébános ugyanis a legutóbbi egyházi ünnepek egyikén kitűzette az itteni katolikus templomra a pápai lobogót, amely intézkedése a város lakossága körében nagy és kellemesnek egyáltalán nem mondható meglepetést keltett. Schlauch bíboros püspök rendelkezésére most eltávolították a templomról a lobogót, melynek kitűzése remélhetőleg nem is fog többé megisméltődni.

Kinevezések a közigazgatási bírósághoz. A hivatalos lap mai száma a következő királyi elhatározást közli:

Magyar miniszterelnökömnek a miniszterium nevében tett előterjesztésére **Makay Dezső**, a Kuriához beosztott ítélőtáblai bírót, **Dessewffy Marcell** budapesti ítélőtáblai bírót és dr. **Feichtinger Elek** királyi tanácsos és fiúmei pénzügyigazgatót a közigazgatási bírósághoz ítélőbírákká kinevezem.

Ferencz József, s. k.

Széll, s. k.

A Vörös-Kereszt egylet körirata.

Országos közgyűlésünket mult hó 22-én tartottuk meg a központi választmány és egyleti megbízottak, székesfővárosi és vidéki egyesületeink kiküldöttjei, a hadi kormány, a m. kir. belügyi és honvédelmi miniszteriumok képviselői, a fővárosban tartózkodó miniszterek, a polgári és katonai más főméltóságok, fényes és lelkes női közönség s a közélet számos jelesének részvételével.

A magas uralkodóház képviselőiben megjelenni méltóztattak: Lajos György főherceg ur ő cs. és kir. Fensége és ő Fensége Klotild főhercegnő asszony védnökhelyettesek, továbbá ő cs. és kir. Fenségeik József és József Ágost főherceg urak.

száma strázsa? Telegrafiroz a föld alá a Virág Péternek s meg is kapja rá a feleletet.

Egyszerű egy telegráf az nagyon.

Gyermekkorukban tanulták, mikor a rázsmi pusztán sárkányt eregettek hajdanában. A gyermek is küld fel postát a sárkánymadzagot. Keresztül lyukaszt egy kis darab papírost, ráhuzza a sárkányeresztő madzagra s a levegő viszi fel magától egészen odáig: a hol a nagy négyszögletes sárkány csóválgatja ezifra papirosból készült farkát a levegőben. Most jó hasznát veszi a rab katoná gyermekkori tudományának. Megírja a feleletet, lent a kamazata két óles földfedele alatt, kinyitja a kicsiny kéményajtót lent a kályha háta mögött, ráhuzza a lelórgó madzagra az írását s a kitóduló meleg levegő viszi fel magával: a tizenharmadik strázsa kezéhez.

Ugy látszik, nem először esinálják már ezt a dolgot, mert össze vannak tanulva egészen. Mikor nyolezadszor kell kiáltani a jelszót, a strázsa felhuzza a madzagot s azal a végén levő görbe vassal együtt beleesztatja a nadrágja szárába. Aztán mikor közeledik a felváltó őrség, keményen fertig-be kapja a fegyverét s oda szól katonás, érezes hangon:

— Halt! wer da?

— Aufführer! — hangzik az előirt felelet.

— Passiert!... s a tizenharmadik strázsa felváltják. Halk hangon adja át az új őrnek a kötelességét:

— Vigyázni kell erre a kéményre. Ha valami gyanus hangot hallana alulról, azonnal adjon le egy vészlővést a fegyverrel. Nagyon jól vigyázzon!

Az aufführer biezcent a fejével, hogy minden rendben van, kommandiroz és levezeti a régi posztot, hogy aludják két órát,

mert aztán megint ő vigyáz tovább arra a kéményre.

II.

A katonabörtönben egész éjjel pislákol a méeses. Sötétben nem hagyják a rabkatonát soha.

Jó az a kis pislákoló világ nagyon, el lehet olvasni mellette a levelet, a mely onnan felülről jön az ur Isten szabad ege alul. Virág Péter is azt cselekszi most.

Halovány a méeses lángja nagyon. Az írás se valami szép tiszta: sok helyen elmosta egy szép barna leány reáhullott könyve. De megvilágítja az a nagy szerelem, amelyiktől lángol minden egyes sora:

Forrón szeretett drága Péterem!

Még két nap választ el attól a pillanattól, mely legborzasztóbb pereze lesz az én életemnek.

Akkor fogok hamisan esküdni, mert így parancsolja a köszivű apám. Meg kell annak lenni mindenáron, nem használ itt a könyvek tengere. Oda kell magamat adni egy olyan embernek, akit gyűlölök testemből, lelkemből. Jól van, megteszem, mert: öngyilkos nem akarok lenni. De nem teszem meg addig, míg veled nem tudatom, hogy most is téged szeretlek ott a tömlőz fenekén is. Hogy a tied vagyok most is. Hogy csak egy vágya van szívemnek, téged megölelni, hogy neked adhassam szerető lelkem harmatát, a tied lehessen első menyasszonyi esőkom.

Aztán ugyis elvesztünk mi egymásra nézve örökre, de egy percig — egy rövidke percig — a tied akarok lenni, Péter; aztán hadd jöjjön, a minek jönni kell.

Csak a szerető szívemet, csak ezt a bosszuló szívemet óhajtanám kielégíteni.

Mire századikszor elolvasta Péter a levelet, nyolezadszor kiáltotta odafent a strázsa. Lehallatszott a kéményen keresztül:

Ezen élénk érdeklődés ünnepélyessé tette közgyűlésünket és remélünk engedi, hogy a közönségnek meg nem szűnő támogatására a jövőben is bizalommal számíthatunk.

A mint már a hivatalos közlönyünkben is volt szerencsénk a t. választmány szives tudomására hozni, ő császári és Apostoli királyi Felsége méltóztatott Bécsben folyó évi március hó 11-én kelt legmagasabb elhatározásával a vörös-kereszt védnökségét Ausztria-Magyarországban további legmagasabb intézkedéséig Mária Valéria főhercegnő ő cs. és kir. Fenségére átruházni.

A magyar szent korona országai vörös-kereszt egyletének központi igazgatósága e kinevezést újabb zálogául tekintette azon nem szűnő kegynek, amelylyel emberbaráti törekvéseink a magas trón részéről találkoznak, mert a Fenséges főhercegnő a nevelés és gyermeki visszaemlékezések ezernyi szálaival van kötve hazánkhoz és nemzetünkhöz s akinek fenkölt egyénisége újabb buzdításul fog szolgálni minél hatékonyabb tevékenység kifejtésére.

A rendelkezésünkre álló eszközök igénybevételével a mult év folyamán is igyekeztünk intézményünk keretét tágítani s a hazai közönség lelkes érdeklődését a magunk részére biztosítani.

Jóllehet a mostoha gazdasági viszonyok általánosságban véve több helyütt gátlólag hatottak egyesületünk fejlődésére, mindamellett is a mult év eredményével meg lehetünk elégedve, a mennyiben különösen a főispán urak széleskörű intézkedésekkel iparkodtak a kormányzatuk alatt álló vármegyékben a közönség áldozatkész támogatását felkelteni, melyek már eddig is több jelentékeny alakulást hoztak létre.

Fiókegyeleteink belterjes fejlődése sem hagy fenn kívánni valót s a köztudatban mindinkább előtérbe lép azon felfogás, mely egyesületeinket a társadalmi jótékonyág fokozott gyakorlására indítja s a mely végső eredményében legbiztosabb talpköve intézményünk népszerűségének.

— Vigyázni kell erre a kéményre. Ha valami gyanus neszt hallana odalent: Adjon egy vészlővést a fegyverrel!

Hallotta a kommandót:

— Alter Posten kehrt euch! — Marsch!

A másik perczen már ereszkedett le a görbe feszítővas. Csupán csak pár téglát kellett kimoogatni ott a kéményajtó mellett. Csak annyit, hogy beférjen rajta egy rabkatonának a két válla. Az a kicsi ajtó volt az egyetlen nyílás, mely a szabadba vezetett; de hiszen ettől nem tarthatott a profusz: minden kémény mellett ott virraszt a strázsa.

A csillagosi várat három felől folyó veszi körül, a kapunál pedig sarkon járó hid van alkalmazva, amelyet nagyon erős láncokkal felvonnak éjszakára. Kilencz óra után senkinek sem szabad elhagynia a várat, aki pedig be akar jutni, az esenget a hid külső fejjénél és az őrsparancsnok személyesen bocsátja le a hidat, maga vizsgálja meg, odavaló ember-e, vagy sem? Csak azután nyílik meg számára a vasajtó.

Csak a madár járhat ott ki, vagy be, laz őrsparancsnok tudta nélkül; meg egy olyan elszánt ember, a ki a bástya tetejéről egyenesen a mély vízbe ugrik, hogy: vagy elpusztuljon ott, mint egy patkány, vagy megesőkolja esküvéje előtt a szeretőjét.

III.

Aki ezen az éjszakán számolgatta a csillagosi vár kazamataiban a bástyán strázsa „wer da? Patrul vorbei!...” kiáltásait: az, mikor a Parade-Platzon lévő kápolna tornyában félhárom kongatott, csupán tizenkettőt számolhatott meg.

Ez az időtáj a legkritikusabb a várta-szobában virrasztgató őrségre nézve. Ha csak valami tulszigoru őrsparancsnok nin-

Hadkézsültségi jelentésünk beszámol azon arányról, melylyel a magyar társadalom egy eshetőleges mozgósítás bekövetkeztével a sebesült, beteg és lábadozó harcászok ellátásában részt kíván venni.

Kitűnik ebből, hogy előkészületeinket eddigi munkánk eredményével még korántsem tekinthetjük befejezettnek s különösen legyen szabad a t. választmány szives figyelmét ezuttal is az ugynevezett kiegészítő kórházak létesítésére irányítani.

Erzsébet-kórházunkat a múlt év folyamán is igyekeztünk azon Európászerte elismert magas színvonalon megtartani, mely hazai gyógyintézeteink között az első helyek egyikét biztosította részére s ma már örömmel mondhatjuk, hogy a közönség figyelve mindinkább fokozottabb arányban irányul ezen valóban közszükséglet pótló intézmény felé, a hol a szenvedő emberiség szeretetteljes gondozást, kitűnő szakemberekből álló orvosi kart és aránylag jutányos ellátást talál.

A Machlup Adolf üdülőházzal szülő jelentésünket szintén ajánljuk a t. választmány nagybecsű figyelmébe.

A mint az évi jelentés első részét képező közgyűlési jegyzőkönyvből látható: a főkegyeleti beszolgáltatás az 1900. évre ugyanoly módon állapított meg, mint a múlt évben, vagyis az alapítványok és 20 koronás rendes tagsági díjak egészben, a rendes és rendkívüli tagsági díjaknak 50%-a szállítandó be a központi pénztárba, míg a főkegyeleti vagyoni kamataiból, a rendezett mulatságok, előadások jövedelmeiből és külön adományokból ezután sem illeti rész a központi pénztárt. Kérjük a t. választmányt, hogy a hányad kiszámításánál e határozat figyelembe vétele mellett sziveskedjék eljárni.

Ez alkalomból kérjük azon t. választmányainkat és főkegyeleteinket, a melyek évi jelentéseikkel és pénztári számadásaikkal hátralékban vannak, hogy azokat a hányadokkal együtt mielőbb rendelkezésünkre bocsátani sziveskedjenek.

Évi működésünk részletes eredményét

feltüntetni a becsatolt évi jelentés feladata s igaz örömeinkre szolgálna, ha annak figyelmes átolvasása ujjal meggyőzné a t. választmány minden egyes tagját magasztos czélú egyesületünk társadalmi szükségességéről.

Az alapok le vannak fektetve, de a vörös-kereszt egyesület Magyarországon ma sem teljesen befejezett mű s minden lelkes honleány vagy honfi, a ki egy tégladarabbal járul a nagy mű továbbépítéséhez, elismerésre méltó munkát teljesít, mert ha valaha, ugy most az élet mindinkább súlyosbodó küzdelmeiben kell egy felebaráti szeretettől áthatott és nemes erkölcsi tartalommal rendelkező intézménynek munkálkodni, mely elsőrangú feladatának tekinti a szenvedőket felemelni, az elhagyatottakat segélyben részesíteni s az emberszeretet magasztos jelvényével mindenütt megjelenni, a hol a társadalmi nyomor enyhítésért esd.

Végül tudatjuk a t. választmánnyal, hogy a központi választmány alakuló ülésében az alapszabályszerűleg megüresedett társelnöki tisztséget ismét három évre gróf Zichy Nándorné szül. Zichy Livia grófnő, csillagkeresztes palotahölgyre és a jegyzői tisztséget Babics József orsz. képviselő urra ruházta.

Hazafias üdvözléssel, Budapest, 1900. évi június hó 16 án, az igazgatóság nevében: Gróf Csekonics Endre. v. b. t. tanácsos, elnök. Babarzi-Schwartzter Ottó tr., udvari tanácsos, főgondnok.

Tékozló művésznők.

London egyik kórházában meghalt a minap egy öreg asszony, kit hetekkel ezelőtt a Tower hid alatt találtak a rendőrök teljesen elzúllott állapotban, beteg, rongyosan. Ott volt a szerencsétlen éjjeli tanyája a hid egyik zugában. A kórházban elmondotta ezután, hogy nem volt ő mindig ilyen koldus-nyomorúságban: valaha annyi volt a kincse, drágasága, hogy számát se tudta. Ünnepelet műlovarnó korában bejárta a

a févilágot s óriási vagyonra tett szert művészeté és dugzagig udvarlói révén. A pénzzel azonban nem tudott bánni s eltékozolva mindent, nem törődve a jövővel. Mikor aztán megöregedett, koldusnó lett belőle, ki éhezve, fázva várta a jöltevő halált, mely megszabadítja nyomorúságától.

A bohémvilágban számos hasonló eset történt már s a krónikások mesés adatokat jegyeztek fel egy-egy művésznő pazarlásáról. A legnevezetesebb tékozlók egyike Gwyn Eleonora, a híres angol színésznő volt, kit II. Károly angol király utóbb hercegi koronával ajándékozott meg. Ez a nő, ki valósággal orránál fogva vezette a szerelmes királyt, már színésznő korában is mesébe illő pazarlásban találta kedvét. Legnagyobb mulatsága volt, ha sétatömbben aranyat szóratott szerecsen szolgálva az utca népe közé. Ismerősei, ha meglátogatták, mindig valami drága ajándékkal távoztak tőle. Hercegnő korában még nagyobb mértékben kezdett pazarolni. Hálószobájának falait drágakövekkel rakatta ki, de egy szép napon arra a tapasztalatra jutott, hogy árt a szemének a gyémánt csillogása. Letördelte a drágaságokat a falról s valamennyit kiszórta az ablakon. Nagyon nevetett azután, a mikor az utca népe hajbakapott a gyémántok felett. Szépségét azzal akarta megővni, hogy burgundi borban fürdött s számattejjel öntette le a testét napjában kétszer. A király, ki ugyan egész kincstárát odaadta volna neki vak szerelmében, mégis megkoczkáztatta egyszer a kérdést, hogy mire való az a mértéktelen pazarlás.

— Koldussá akarlak tenni — felelte mosolyogva Gwyn Eleonora, ki már akkor hercegnő volt.

Egy ízben különös ötlete támadt. Gyémántokkal kirakott ágyára ráfestette a király arcképeit óriási számárfülekkel és két hatalmas szarvval, melyeket színes drágakövekkel rakatott körül, hogy még szembetűnőbbek legyenek. A király mindezt szóltanul tűrte s halálaig rabja maradt a szeszélyes nőnek.

Mikor II. Károly meghalt, egyszerre megváltozott Gwyn Eleonora sorsa. Többé senki nem gondolt vele s egy szép napon azt vette észre, hogy egyedül áll a világon és nincs még betevő falatja sem. Öregségére nagy nyomorba jutott s elhagyatottan, koldus-szegényen halt meg.

Híres volt a pazarlásáról Quinault Anna francia színésznő is, ki 1722-ben Bevers herceghez ment feleségül. Előbb az orleansi herceg kedvese volt. A pénzt ő is telemarokkal szórta uton-utfélen. Legnagyobb öröme volt, ha szegény szerelmes párokat bevezethetett a házasság révébe. Ilyenkor maga gondoskodott hozományról, még pedig fejedelmi bőkezűséggel. Kortársai feljegyezték róla, hogy évenként körülbelül száz szegény leányt adott férjhez gazdag hozománnyal. Sok embert boldoggá tett, magának azonban nem volt része a boldogságban. Férje rövid idő múltán elhagyta őt egy másik színésznő miatt. Visszavonultan élt ezután még husz esztendeig s amikor közeledni érezte halálát, magára öltötte híven megőrzött jelmezét, melyben leghatásosabb szerepét játszotta volt színésznőkorában. Odavittette magát ezután a tükör elé és így szólt a körülötte állókhoz:

— Fürödtem az aranyban, volt módomban fényben és pompában — de boldog csak szegény színésznőkoromban voltam, mikor még ez a jelmez volt legdrágább kincsem. Most látom, hogy ez az élet nem más, mint a pokol komédiája!

Mazareni Johanna, a szép táncosnő is milliókat tékozolt el abban az időben, mikor I. Napoleon figyelmét magára vonta. Egykoru krónikások állítása szerint háztartása fényesebb volt Jozefin császáruőnével is, kiről pedig tudjuk, hogy szintén nem fukarkodott a milliókkal. A császárság bukása után egyszerre vége szakadt mesébe való életmódjának, mely után nagy nyomorúság következett idővel. Aki egy-

esen, — aki maga jár elől jó példával az ébrenlétben — ilyenkorra igen csak elnyomja a buzgóság egymásután a beszélgetéssel lassan-lassan felhagyó őrséget.

Ha ilyenkor valaki azt mondja odabenn, hogy: ő csak tizenkét kiáltást hallott elhangzani, arra bizonyosan rá fogják, hogy álmódott. S addig-meddig bizonyoznak rajta, míg elüti a háromnegyedet. Most aztán számolják mindnyájan hangosan.

— Tíz, tizenegy, tizenkettő...

Nem álmódott hát, amelyik az előbb állította! És fegyverdörgés is hallatszik le egyszerre az őrszobába.

A tizenkettedik számú lött.

Az előbb talán nem akarta elárulni szundító őrtársát: vagy még saját kiáltása esengvén a fülebe: nem volt bizonyos a dolga felől. De most figyelt. Meggyőződött s hogy nem vette át senki tőle a jelszót: vészlövésre süttötte fegyverét.

A dördülésre felébredt az egész vár.

A sok baka önkénytelen felül a strózsákján s konstatálja egyik a másik után, hogy: löttek!

— Vajjon miért? . . .

— Tán megunta megint valamelyik a zupát? . . . No, majd megtudjuk reggel. S öt perc múlva alszik az egész nagy kaszárnya.

Reggel aztán megtudták; legelőször, azok, akik vizért mennek a nagy kútra. A tizenharmadik számú strázsa leitta magát és elaludt. Ugy feküdt a földön, mint a bunda: mellette volt még a pálinkás üveg is. (Vajjon, hogy tudta fölsempészni, mikor megvizsgálják? . . .) Csak pár óra múlva tudtak bele lelket verni.

Aztán rohan végig a hír, mint futótűz — a kazamatákon:

— Elaludt az éjszaka a tizenhármas!

— Ki volt?

— Vári Laczi.

— Az a bus fiu a kilencztől?
— Az. Az a szóltan barna gyerek.
— Ejnye, de kár érte, kihuz hat hó napot!

— De megszökött ám az áristánca.
— Kicsoda?
— Virág Péter!
— Földik voltak . . . no kap négy esztendőt, bizonyos. De kár érte! . . .

Ez nagy dolog. Nem jó erről még beszélni sem. Aztán elhallgatnak és szóltanul nézik, mint kíséri a várudvaron keresztül három szuronyos-őr a tizenharmadik számú strázsát.

IV.

Harmadnapra behozta két esendőr Virág Pétert térdig vasba verve.

Épen utban volt már visszafelé, maga jelentkezett a portyázó esendőr uraknál; hanem azért már csak megvasalták. Nem lehet hinni az ilyen embernek, hátha a híd-ról a vízbe veti magát.

Amint vitték át a börtön elkerített udvarán, ott épen sétáltatták a simára borotvált arcú rabokat. Péter hirtelen szette-kintett közöttük és megtalálta azt, a kit keresett, alig esett hozzá egy pár lépésnyire. Megesördül a nehéz lánc a kezén, a mint önkénytelen felé nyújtja, de a csendőrkaplár egyet lódit rajta a puskatusával s odaint fejével a vasajtó felé, ahol a stabsz prófusz zörgeti a kulcsot.

Annak a másíknak pedig megrángatódzik a két izmos karja, amint végigméri villámló tekintetével azt a csendőrkaplárt. És a másik perczben: feltűnt előtte egy nádfeleles fehér kis házíki, a melyik előtt egy bus öregasszony ül, a ki odavigyáz: a Csillagos felől jövő országútra.

Megtelik a szeme könnyel és sirva borul a kazamata mohos falának.

kor milliókat szórt szét könnyelműen, évek multán mint koldusnó halt meg egy utcasarkon.

Hasonló sorsa volt az ötvenes évek európai híri, párisi szubrettjének, Virginiának is, ki könnyelmű, pazarló életmód után az örültek házában halt meg koldusszegényen. Kronos Teréz, a bécsiek egykori kedvence is nagy nyomorúságban végezte be életét, pedig nagy vagyont gyűjthetett volna. De pazarló természetű volt s amíg tehette, valósággal kidobálta az ablakon a pénzt

A kínai forradalom.

— Express-tudósítás. —

Budapest, június 19.

A takui esata.

Lapunk tegnapi kiadásában már jelentettük, hogy a takui kínai erősségek és a takui kikötőben horgonyzó idegen hadihajók között folyó hó 17-én harcra került a sor.

Takunál 17 erősség védelmezi a Pei-Ho folyam torkolatát. Ez a pont azért bir kiváló fontossággal, mert a Pei-Hon lehet hajón Tien-Csinbe, majd Pekingbe jutni. A nagy tengeri hajók azonban kénytelenek megállni a takui kikötőben, mert a Pei-Ho nem elég mély, hogy azon akár Tien-Csinig is fölmelessenek. Ennek folytán a hatalmasságok nagy hadihajói a takui kikötőben horgonyoznak és csak sekélyjárata ágyunaszádok fesszenek Tien Csinnél.

A kínaiak a Pei Hoba torpedókat raktak le és Taku közelében csapatokat vontak össze. Az idegen hadihajók admirálisai közös tanácskozás után ultimátumot intéztek a takui kínai parancsnokhoz, f. hó 17-én d. u. 2 óráig a torpedók felszedését és a csapatok visszavonását követelve. Válaszul erre a felszólításra a takui erősségek folyó hó 17-én éjjeli 1 órakor heves ágyuzást kezdtek az idegen hadihajókra, a melyek csakhamar nyomatékosan viszonzták a tüzelést. A kínai ágyúk a takui idegen telepekre is lövöldöztek. A hadihajók virradatkor csapatokat raktak partra, a melyek rohammal elfoglalták az erősségeket, mialatt a hajóágyúk egymásután leszerelték a kínai ütegeket. Most az összes erősségek és a takui öbölben fekvő kínai és torpedónaszádok az európaiak hatalmában vannak.

A harc éjféltutáni 1 órától reggeli 8 óráig, tehát 7 óra hosszat tartott. Az európaiak, sajnos, súlyos veszteségeket szenvedtek. Összesen 21 halottjuk és 57 sebesültjük van. A Mandzsúr nevű orosz ágyunaszádot egy kínai gránát levegőbe röpítette; az Algerine nevű angol czirkáló megsérült.

A Seymour angol admirális főparancsnoksága alatt Pekingbe küldött nemzetközi kombinált csapat úgy látszik, nem tud elérni a tájra. Erős kínai sereg állotta útját, minek folytán kénytelen volt visszafordulni; Salisbury lord is azt jelentette a lordok házában tegnapi ülésén, hogy Seymour visszatért Tien-Csinbe. Miért, micsoda körülmények között: erről hiányzik minden részlet, miután Tien-Csinből újabb megszakadt a távirati összeköttetés. Annál homályosabb ennek az expedíciónak a sorsa, mert Brodrick külügyi államtitkár az angol képviselőház tegnapi ülésén azt mondta, hogy a kormány Seymourtól folyó hó 13-ika óta nem kapott tudósítást. Valószínűleg el van vágva Tien Csinből, amiért minden meg fog történni, hogy összeköttetés helyreállítsák. Nyilvánvaló az ellentmondás Salisbury lord és Brodrick kijelentései között.

A hatalmasságok között teljes egyetértés uralkodik a közös akcióra nézve és berlini tudósítások szerint kizártnak tekintendő az az eshetőség, hogy egy hatalmasság nemzetközi megbízást kapjon a rend helyreállítására Kínában.

A hatalmasságok most azon fáradoznak, hogy minél gyorsabban minél több csapatot vessenek Kínába. Csütörtökön angol, francia, orosz és japán csapatokat várnak Takuba. Németország 5500 emberrel

rendelkezik a helyszínen, Japán 3000 embert indít utnak, Manilából egy amerikai ezred megy Takuba és az angol kormány a 7. bengáli gyalogezredet Kelet-Indiából Hong-Kongba rendelte. Amint ezekből látható, a helyzet komolyságának megfelelő katonai intézkedések történnek a hatalmasságok részéről.

Irodalom.

(Első helyen áll ma kétségtelenül lapjaink közt a Pesti Hirlap. Első helyen munkatársainak száma és előkelősége ezimén; első helyen a tartalom gazdagsága tekintetében. Nincs még egy lap, mely hazánk legelső íróit s mellettük a legjelesebb tárczairókat sorolhatná rendes munkatársai közé. S ezt el kell ismerni, ha tudjuk, hogy a Pesti Hirlap rendes szerződtetett munkatársai Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Murai Károly, Kóbor Tamás, Kozma Andor (Koboz), Kenedi Géza (Quintus), ifj. Abrányi Kornél, Vázsonyi Vilmos, Tömörkény István, Bede Jób, Kézdi-Kovács László, Hock János, Homok, b. Jósika Kálmán stb. stb. De első helyen áll a Pesti Hirlap terjedeleme és tartalomgazdagsága tekintetében is. Naponként 20—24 oldalon egy más lap sem jelenik meg s annyi külön rovatallal sem díszíthetnek. Szpecialitása a lapnak: Esti levelek naponként Tóth Béla szellemes tollából; Szerkesztői üzenetek mindennap; továbbá a gazdag Vegyes és sakk-rovat; Bélyegkedvelők és artisták rovata stb. Ehhez járul az előfizetőknek fél áron juttatott heti divatlap: a Párisi Divat, melyet Györy Ilona, a kitünő író szerkeszt. Minden előfizető havonként csinos kiállítású jegyzéknaplót s karácsonyi ajándékul a Pesti Hirlap nagy képes naptárát kapja. Ismételjük, ennyit egy más lap sem nyújt előfizetőinek s mindezt negyedévi 7 koronáért, havonként 2 korona 40 fillérért, mely összeg a Pesti Hirlap kiadóhivatalának (Budapest, Váci-körút 78.) küldendő.

Elzúllott urak a Csillagbörtönben.

— Börtönre ítélt erdész és banktulajdonosok. —

Debreczen, június 19.

A szegedi Csillagbörtön szürke rabruhás alakjai három nevezetes bűnösrel szaporodtak meg tegnap óta. Egy okleveles erdész, tartalékos hadnagyot és két banktulajdonost kísérték be szuronyok közt a börtönbe, hogy kitöltessék velök súlyos büntetésüket.

Legérdekesebb alak a három elzúllott ur közül Diváld Gyula okleveles erdész, aki sikkasztások miatt került a hatóságok kezébe.

Diváld, mikor a selmeczbányai erdészeti akadémián oklevelét megszerezte, a 2. gyalogezredben önkénteskedett s itt tartalékos hadnagyi rangot nyert. Erdészeti oklevele és tisztí kardbojtja voltak ajánlói a fiatal embernek, a ki csakhamar a zágrábi érseki uradalomba került érseki erdészül.

A nagyuri hajlamu fiatal embernek azonban szép fizetése nem volt elegendő költségei fedezésére, úgy, hogy nagy adósságokba verve magát, végre az érseki pénzhez nyúlt, abból ezreket elsikkasztott. Sikkasztásaira azonban csakhamar rájöttek, bűnvádi pörbe fogták s a bűnös fiatal embert a törvényszék másfél évi börtönre ítélte. Ezt az ítéletet a legfelsőbb bíróság is megerősítette s tegnapelőtt az elítélt erdészt Nagy-Kanizsán letartóztatták s másnap bekísérték a Csillagbörtönbe büntetésének kitöltésére.

Tegnap is érkezett két érdekes rab a Csillagba. Ezek a nagyszabeni Kábdebó-

testvérek, a kik óriási forgalmu banknak voltak a tulajdonosai, amelyet azonban nagy sikkasztások után csalárdul megbuktattak. Mikor a bank megbukott, a Kábdebó testvérek aktívái 1 millió 900 ezer forintot tettek, míg a passzívái 1 millió 400 ezer forintba ruhtak. Ámde a eszelekvő vagyona nagyrésze már csak fiktív érték volt, úgy, hogy a hitelezők, a betétesek óriási veszteségeket szenvedtek. A megindított bünvizsgálat aztán kiderítette, hogy Kábdebó Mihály és Péter a rájuk bízott pénzeket elsikkasztva, csalárdul buktatták meg a bankot. Ezért a bíróság Kábdebó Mihályt hat évi, Pétert pedig 3 évi börtönre ítélte.

Az elzúllott banktulajdonosokat vasárnap vitték be a Csillagba, a hol büntetésüket fogják elszenvedni.

HIREK.

— A közvilágítás házi kezelésben. A közvilágítási bizottság hétfőn d. u. 4 órától esti 8-ig letárgyalta az egész szabályzatot s a tegnapi tanácsülésből már ki is adták a jog- és pénzügyi bizottságnak, mely pénteken d. u. 3 órakor ül össze, hogy e fontos ügyhöz hozzászóljon. A szabályzatban kiemelkedőbb pontok a következők: 1. A világítási szakbizottság tagjai részére a tiszta jövedelemnek 3 százalékát javasolja a bizottság, a hivatalnokok és munkások jutalmazására szintén 3 százalékot. A hivatalnokok a már említett igazgatón kívül mérsekeltebb létszámban javasoltatnak. Az irodatiszti állást a bizottság törölte. E szerint lenne egy könyvvezető évi 2000 korona fizetés, 400 kor. lakbér és 100 kor. fűtés-világítási átalánnyal. Egy pénztárnok 1600 kor. fizetés, 300 kor. lakpénz és 100 kor. átalány. Egy pénzbeszedő 1200 kor. fizetés, 200 kor. lakpénz és 60 kor. átalány. Egy művezető 1600 kor. fiz., a gyárban lakás-, fűtés- és világítással. Ezenkívül a szükséges számú munkássemélyzet. 2. A légszusz árnál négyféle alakzatot javasolnak: a) a közvilágítás (utczák és városi épületek) gyártási árban; b) ipari, fűtési és főzési célokra köbméterenként 16 fillér (8 kr.); c) színház, kulturális, köz- és jótékony intézetek köbméterenként 20 fillér (10 kr.); d) magán fogyasztók köbméterenként 24 fillér (12 kr.). Nagyobb mennyiséget fogyasztók a b), c), d) alattiaknál bizonyos 1—6 százalékig terjedő engedményben részesülnek. 3. A világítási mű évi tiszta hasznát az ötös bizottság 2 részre osztani javasolta: tudniillik 50 százalék menjen a házi pénztárnak, 50 százalék tartalékozassék a világítási intézmény tovább fejlesztésére. Az utolsó pontra nézve a szakértőkkel kiegészített bizottság azt javasolja, hogy a megváltási ár és felszerelési anyagok átvételére kijelölt 300,000 korona törlesztési részleteinek lefizetése után fenmaradó összeg egészen tartalékba csatoltassék s fordittassék a világítási művek tovább fejlesztésére. Jövőben, a házi kezelés mellett, nem kalendárium szerint világítanak, s az utczai lámpákat fokozatosan majd Auer-égőkkel látják el. Ingyen világítást egyáltalában nem adnak. A jog- és pénzügyi bizottság az eddigi munkálatokat rövidesen kézhez kapja s legközelebbi ülésén már tárgyalás alá is veszi, úgy, hogy még a júliusi közgyűlés elé kerül az egész munkálat.

— Rudolf királyi első magyar levele. Nagy veszteségnek fájdalmas emlékét ujtja meg bennünk egy érdekes ereklje, mely most került első ízben nyilvánosság elé a „Nyugatmagyarországi Híradó” útján. Megboldogult Rudolf királyi első magyar leveléről van szó, melyet nevelőjének, Homoky Imre apátnak írt 1868. február 26-án. A rendkívül formás betűvel írt levelet, mint drága erekljét őrsi a már elhunyt apát egyik rokona. Így szól a levél:

Főtisztelendő Apát Ur!

Miután ő Felsége a császár, szeretett atyám önt előrehaladt kora s gyakrabban szenvedő egészsége tekintetéből azon fáradságos hivatástól, hogy nekem s Gizella nővéremnek a magyar nyelvet tanítsa, felmenteni méltóztatott, — szívem vonzalmával követeli, miszerint önnek sikerdus fáradozásai, valamint azon meleg ragaszkodásáért, melyet irányomban mindenkor tanúsított: őszinte szíves köszönetemet ki mondjam.

Szeretett atyám megbizásából önt egyszersmind értesítvén, miszerint önnek a vaskorona III. osztályu rendjelét adományozni kegyeskedett, őszintén örvendek önnek e rendjelet ide mellékelve átküldhetni, valamint örömmel szolgálom önt visszajövetelém után Bécsben ismét láthatni. Budán, 1868-ik február 26-ikán.

Rudolf, s. k.

— **Vizsgálat a Zenodében.** A Debreczeni Zenede egyleti helyiségében 1900. évi június hó 21-én, csütörtökön este 7 és fél órákor vizsgálati hangversenyt rendez, melyre a t. érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja az igazgatóság. Kezdeté 7 és fél órákor.

— **Törzsörmsesterek a csendőrségnél.** Ez ideig csak a honvédegyalogságnál volt törzsörmsesteri rendfokozat. Bármelyik altisztet, ha letette az előírt vizsgálatot, kinevezték törzsörmsesterré, a mely az összes altisztii rendfokozatok között a legelső. Most a honvédelemügyi miniszter a törzsörmsesteri állást szervezte a csendőrségnél is. Ez az újítás roppant nagy örömet okozott a csendőrségnél. Az új csendőrsörmsestereket a legközelebb nevezi ki a honvédelemügyi miniszter.

— **A Debreczeni Kerékpáros-Egyet** július 8-án a „Margit“-fürdőben levő versenypályáján országos kerékpár-versenyt rendez. A verseny főbb pontjai lesznek: 1. Katonai altisztii verseny, három tiszteletdíjjal. 2. Vendégek versenye két tiszteletdíjjal. 3. Főverseny, nagy aranyéremmel és a debreczeni hölgyek tiszteletdíjával. — A pályabírói tisztelet a város legelőkelőbb urai vállalták el.

— **Elrabolt leány.** Tegnap lapunkban megírtuk, hogy Tepernyik Mihályné leánya, Kertész Róza a hajóhintás komédiások által elraboltatott. Mint a vizsgálat kiderítette, a leányt, ki cselédkönyvvél el van látva, maga ajánkozott hozzájuk cselédül, azzal a kifogással élvén, hogy ha itt szolgál Debreczenben, az anyja elkéri tőle a fizetését. Az igazgató ennek alapján felfogadta a leányt, de el nem vitte, hanem mikor hallotta, hogy az anyja keresi, rögtön előállította a leányt.

— **A szerelemföltés áldozata.** Jeney Zoltán gyakornok pásztorára volt idézve S. S. pénzügyi tisztviselő komornájához. A szigorú ellenőrzésnek miatta azonban csak az utcáról és konyhaablakon keresztül társalaghatott szíve választottjával. A pásztorát azonban megzavarta Otthelló, ki ezuttal egy közös hadseregbeli baka, S. főhadnagy putzerje képében lépett fel, illetőleg ki a kapu alól s egy husággal úgy ellátta az ábrándozó ifjút, hogy ma délelőtt bekötött fejével ment panaszt tenni a rendőrséghez. Debreczennek reményteljes ifjusága! Óvakodjatok a putzerektől!

— **A Kuria és a fizető pinezerek.** Ismertem, hogy a kávéházi fizető pinezér egy kölcsön hitelintézet, a kinek adása sok-sok fényes gavallér. — Hány uri embernek, kifogástalan gavallérnak rejti a napi „czekkjét“ az a mely, öblös tarcza, a mely a főpinezér zsebében nyomja. Ámde az is köztudomású dolog, hogy abból a tengernyi sok „czekkből“ vajmi keveset szoktak befizetni s a fizető pinezér mind szorongathatja a számlákat, mert abból egyhamar nem igen lesz pénz. Így borzasztó

károkat szenvednek a főpinezerek, úgy, hogy sok a miatt tönkre megy. — Ez az állapot aztán arra az elhatározásra indította a Kuria-t, hogy jogot ad arra nézve a főpinezereknek, hogy a ki nem fizetett „czekket“ ért, különösen ha az u. n. bliccelés“ esete forog fenn, szabadságukban álland ezután elvenni az illetőnek kalapját, séta-botját, kabátját, gummiköpenyegét, sőt még a sárczipőjét is. Bizony ez súlyos vizsgálat a főpinezereknek, — mert hát egy jó pezsgős vacsorát vajmi nehezen fedez egy pár lyukas sárczipő, avagy egy aranyozott rézfejű séta bot, — de hát mégis több a semminél. — Így legalább elriasztja azokat a bliccelni szerető urakat, a kik hivatászerűen üzik a fizető pinezerek besapását s a kiknek a „bliccelés“ ugszólván életszükségletükké vált, az a tudat, hogy ha nem fizetnek, nagyon könnyen megesik, hogy kalap, avagy kabát nélkül kell távozniok. A Kuria legalább így vélekedik.

— **Meghívó.** A debreczeni ev. ref. egyház ispotályi kisdédó folyó hó 23-án reggel fél 9 órákor évről-évre ünnepélyt s ugyanazon délután 3 órákor gyermek mulatságot és ezekkel kapcsolatos munkakiállítás tart, melyre az igen tisztelt szülőket, a kisdénevelésügy barátait s általában az érdeklődő közönséget szívesen látja Nagy Ida ev. ref. kisdédóvónó.

— **Vizsgálat a nőipariskolában.** A debreczeni jótékony nőegylet által fentartott nőipariskolában az elméleti tantárgyakból f. hó 22-ikén délelőtt 10—12 órákor lesz a vizsgálat, míg az évről-évre nagyobb haladást feltüntető kézimunka kiállítását f. hó 24-én délelőtt 9 órákor nyitják meg. A felügyelő bizottság ez uton is felkéri az érdeklődőket egy a vizsgálat meghallgatására, mint a kézimunkakiállítás megtekintésére.

— **Elromlott a telefon.** Egy tekintélyes kereskedő íróasztalánál ül és szorgalmasan hessegeti arcáról a szemtelenkedő legyeket. Egyszer csak megszólal a telefon csengője pattogó berregéssel.

A kereskedő megtörli ezitromszinü areát és a telefonhoz siet.

— Halló! . . . Te vagy az, Berci? — szólt a kérdezősködő.

— Igen.

— Szervusz, édes öregem! . . . Itt Muki beszél.

— Szervusz kedves komé! Hogy és mint! . . .

— Köszönöm, — csak megvolnék . . .

— És kedves nőd! . . .

— Sztymazon nyaral. Ugy lehet, estére kikocsizok hozzá. Nagyon nyugtalanodik már a kicsike . . .

— Add át tiszteletemet és kezesókomat ónagyságának! — hajlong a kereskedő nyájasan.

— Köszönöm, nagyon köszönöm. De mondd csak, édes Bercikém, megtennél nekem egy kis szívességet! . . . Valóban lekötelenél . . .

— Oh, kész örömmel!

— Légy kegyes kérlek, kölcsönözz pár napig harmincz pengőt. Igen? . . .

Némaság és elképedés.

Néhány pillanatnyi kínos szünet után Muki nyugtalanodni kezd és újból belekiált a csodás masinába.

— Halló! Halló! . . .

A némaság és elképedés fokozódik.

A kereskedő pedig nagy lelki nyugalommal elveszi füle mellől a kagylót, megkopogtatja vele néhányszor a telefon hangkürtjét és imígyen szól:

— Teringettél! . . . Már megint elromlott a telefon!

— **Nincs hely!** A magy. kir. államasutaknál rendszeresített kezelőnői és pénztárkezelőnői állásokra régebbi folyamodások folytán már előjegyzett s szakképesítéssel is bíró jelöltek száma oly nagy, hogy ez állások aránylag csekély számánál fogva a

beállható szükséglet évekre fedezve van. Miután az e tekintetben közzétett figyelmeztetések ellenére úgy a kereskedelemügyi miniszterhez, mint az államasutak igazgatóságához folyamodványok még mindig nagy számmal érkeznek, illetékes helyről újból figyelmeztetik az érdekelteket, hogy mindaddig, a míg a már előjegyzésben lévő jelöltek elhelyezést nem nyernek, a kezelőnői állásokra való további kiképzést beszüntették, minélfogva a beérkező kérvények minden érdemleges tárgyalás nélkül a folyamodóknak egyszerűen vissza fognak adatni. Ha pedig a már előjegyzett jelöltek elhelyezést nyernek, a további üresedések nyilvános pályázat útján fognak betölteni. Ily körülmények között az illetőknek saját érdekében is áll, hogy a czéltalan kérvényezés költségeitől és fáradságától magukat megkíméljék.

— **Meghívó.** A debreczeni nőipariskola felügyelő szakbizottsága folyó évi június hó 21-ik napján d. u. 5 órákor, az iskola helyiségében gyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Igazgató jelentése. 2. Indítványok. 3. Folyóügyek.

— **Dankó Pista** holnap, csütörtökön még egy hangversenyt tart a nagyerdei Dobos pavillonban. Felhívjuk a dalkedvelő közönség figyelmét erre a hangversenyre. — Dankó Pista fülbemászó nótáit gyönyörködve hallgatja mindenki, ne engedje hát meg a közönség, hogy a legmagyarabb dalköltő hideg fogadtatásra találjon, a legmagyarabb városban, a magyarság szívében. Nem Dankóra volna szegény, ha így volna.

— **Halálozás.** Benső részvétellel értesültünk, hogy csebi Pogány Kornélné szül. almási Bakó Ilona asszony életének 36-ik, boldog házasságának 16-ik évében ez év június hó 19-én, déli 12 órákor szívizélhűdésben elhunyt. Hült tetemei f. hó 21-én, d. u. fél 5 órákor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint az Egy-malom-utca 6. számú háztól a Szent-Anna-u. temetőbe örök nyugalomra tételni. Az engesztelő szentmise-áldozat pedig folyó hó 22-én, reggeli háromnegyed 7 órákor fog az egék Urának bemutatatni.

— **Egy szédelőgő urinó.** Figyelmeztetjük a közönséget, hogy egy szélhámos csalónő kóborol a városban, ki a hiszékeny embereket minden kigondolható módon becsapja és különösen kisebb-nagyobb kölcsönöket csal ki, azon a réven, hogy tárczáját otthon felelte. Már néhány helyről kaptunk panaszt, hol mint dr. Grünne mutatja be magát. Midőn tehát még egyszer intjük a közönséget, ne üljön fel a szédelőgő nő hazugságainak, egyttal felhívjuk reá a rendőrség figyelmét is.

— **Czigány igazságtétel.** M.-Pécskán tegnap érdekes eset történt, mely pompásan igazolja azt, hogy Faraó füstös népe modern elvek szerint intézi el a maga ügye-baját s ha közöttük rágalmaszó, gyanúsító akad, annak jó lesz menekülni, mert különben a saját vérei meglynchelik. A történet hőse egy már nem szép, de annál előhaladottabb koru cigányasszony, aki Kolompár Jánossal, a pécskai cigányság egyik tekintélyes tagjával él vadházasságban. A füstös menyecske azt kezdte hirdetni, hogy az „ura“ viszonyt folytat Gázsoli Marival, akire aztán kigyót-békát rákiáltott. A cigányok, kik Gázsoli Marit kifogástalan és tisztességes leánynak tudják, a sok rágalmaszás után valósággal fellázadtak. A féltékeny asszonyt meg akarták verni, keresték életre-halálra és megüzentették neki, hogy vonja vissza a hazug szavakat, mert különben paprikát szórnak a szeme közé és addig kinozzák, míg csak ki nem lehel a lelkét. Az asszonynak penitencziát kellett volna tartani, a mely cigány szokás szerint abból áll, hogy átugrik egy keréken és háromszor ezt kiáltja az egész gyülekezett előtt: Amit mondtam, hazudtam! A hatóság nesztét vette a készülő igazságté-

telnek és eltiltotta a cigányokat, hogy a féltékeny asszonyt bántani merjék, annál is inkább, mert az kinyilatkoztatta, hogy nem akar penitenciát tartani s így a feldühödt cigányok aligha be nem váltották volna rajta a fenyegetésüket.

— **Dalesarnok a Bikában.** Szombat este óta tart az Angelotti társasága előadásokat a Bika szálló udvarkertjében. Megszoktuk már Angelottitól, hogy mindig hoz magával valamit, ami klu-ját képezi a reportornak, de olyan száma, mint az *Ivanovits nővérek*, már régen nem volt. Precizitással, könnyedén és izlésesen végzik mutatványukat. A műsorból ki kell emelnünk a *Thurek fivérek* szép tornaszatát és *Göndör Aurél* originális kanász imitációit. Igen ügyesen és tüzzel tánczol *la belle Sophie* is, hanem — és ezt az Angelotti figyelmébe ajánljuk — azokat a bizonyos hátrafelé köszönő mozdulatokat beveszi a folies közönsége, de talán mi is, ha magunk vagyunk férfiak, de a debreczeni hölgypublicum elé nem valók. A jó izlés és a hölgyközönség nevében tiltakozunk ellene.

x **Magyar Gleichenberg a székelyföldön** a „Korond” gyógyfürdő, rendkívül szerencsés fekvése, ozondu, pormentes fenyves levegője, de meg az egész modern berendezésével teljesen hivatott arra, hogy mindazok, kik légzőszervek bántalmaival szenvednek, teljes gyógyulás céljából felkeressék.

Dragonyos főhadnagyból — rabló.

A szegedi csillagbörtön egyik tisztviselőjét ébersége folytán egy messze hires gonosztevőt tartóztattak le a budapest-brassói vasuti vonalon. Gáspáridesz Viktor, így hívják azt a fegyházviselt gonosztevőt, akinek idestova huszonöt éves bűnös múltja van. Ez alatt a nagy idő alatt a lejtőre jutott ember annyi büntetést követett el, hogy ma már alig van az országnak fegyintézete, ahol a dragonyos főhadnagyból fegyenczézé lett Gáspáridesz Viktor nevét ne ismernék. Ő maga „a rabok királyának” nevezte magát. Gáspáridesz Viktor dragonyos főhadnagy volt; galicziai katonáskodása alatt összeszólalkozása közben leütötte az őrnagyát. Ezért megfosztották a tiszti rangjától és több évi várfogságra ítélték. Amikor ezt kitöltötte a nagyvérű katonatiszt, a bűn lejtőjére tévedt, melynek most már egészen az alját járja. Nincs a büntetőtörvénykönyvnek olyan vagyon elleni kihágásról szóló paragrafusa, amivel Gáspáridesz Viktor meg ne ismerkedett volna. A teljesen elzüllött volt dragonyos főhadnagy lopott, csalt, zsarolt, okiratot és pénzt hamisított és legújában pedig zsebmeteszésekre adta magát.

Töméntelen bűncselekményei közben 1882-ben bekerült a szegedi csillagbörtönbe is. A katonai fogságban cementmunkákat végzett, a csillagban székeket font, másutt az asztalos mesterségre oktatták ki. Végig tanult minden iparágat, a szerint, a mint Szegeden, N. Enyeden, Kolozsvárott, Munkácsen, vagy Szamosújvárt volt elzárva.

A mikor Gáspáridesz Viktor hatóság elleni erőszak miatt rá mért büntetését Szegeden kitöltötte, egyszer és mindenkorra tiltották az országból és ez év márczius havában haza is tolonczolták Galicziába. A volt katonatiszt azonban nem sokáig maradt nyugton hazájában, hanem a napokban egy volt fegyencz társával, Balogh Jánossal újabb kalandos utra indult. Ez a galicziai „Kristián Tódor” kifogástalan angolszásbu ölközetbe bujt és ismeretlen helyről szerzett

pénzből kicsipve magát, fegyencztársával a vasutra ült, ismét bejött az országba. Egy gazdag galicziai kereskedőt szemelték ki ugyanis, hogy majd a budapest—brassói vasuti vonalon egy alkalmas pillanatban kifosztják. — Ugyanezen a vonaton utazott a szegedi csillagbörtönnek egyik tisztviselője is, a kit Verzár Manó gazdatiszt az apadi állomáson figyelmessé tett a gyanus utazókra. Éz a gazdatiszt ugyanis észrevette, hogy Gáspárideszék már a fővárosból nyomon követik kiszemelt áldozatukat.

A börtöntisztviselő utiránya itt más felé haladt és azért leszállt a vonatról, a mely nemsokára Kolozsvár felé tovább robbogott. Indulás előtt néhány pillanattal az egyik vasuti kocsiból kihajolt Gáspáridesz és meglátva a börtöntisztviselőt, akit a csillagbörtönből ismert, öklével felé fenyegetett. Most a börtöntisztviselő is felismerte az országból kitiltott gonosztevőt és rögtön intézkedett, hogy azt még a végállomás előtt letartóztassa. Bement a kis vasuti állomás táviróhivatalába s a következő táviratot küldte el Kolozsvárra a szegedi börtöntisztviselő:

„Gáspáridesz Viktor, volt dragonyos főhadnagy az országból mindenkorra kiutasított rabló, akit a szegedi csillagbörtönből csak a napokban tolonczoltak el, a Kolozsvára menő vonat II. osztályu kocsijában állítólag zsebmeteszés céljából utazik. Kérem a letartóztatását.”

Mire a vonat Kolozsvárra berobogott, a szegedi intézkedésnek megvolt az eredménye. Gáspáridesz Viktort fegyencztársával együtt a kolozsvári rendőrség elfogta és erős őrizet alá tette. — Most várják a további intézkedésre szóló parancsot, mely után Gáspáridesz Viktort valószínűleg újra kiteszik az ország határán kívül.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. —

A kínai forradalom.

(Legújabb táviratok.)

London, június 20. A Daily Express értesülése szerint, **a kínai császárt az özvegy császárné rendeletére megölték**, az özvegy császárné **Pekingből megszökött** s az ország belsejébe ment.

Bécs, június 20. Az első számú osztrák-magyar ezirkáló hajóhadosztály, mely három hadihajóból áll, parancsot kapott, hogy **azonnal induljon el a kínai vizekre**, hol a már ott levő Zenta hadihajó is csatlakozni fog hozzá.

London, június 20. Itteni kormánykörökben nagy izgatottságot okoz az a hír, hogy **az oroszok nagyobb hadosztályal Pekinget ostromolják és bombázzák.**

London, június 20. Hivatalosan jelentik, hogy Lihung-Csangot, az európaiak iránti rokonszenvéről ismert alkirályt Pekingbe hívták az ideiglenes kormány átvételére.

London, június 20. A Times értesülése szerint egy angol különítmény Peking déli kapuját **elfoglalta s a britt lobogót kitűzte.**

Berlin, június 20. Megerősítést nyer a Lafan ügynökségnek az a híre, hogy **az összes európai követeket meggyilkolták Pekingben.**

Szt.-Pétervár, június 20. A hatalmak közt közös megállapodás jött létre, hogy a követek legyilkolását a legmesszebbmenő retorziókkal fogják megbosszulni.

Trieszt, június 20. Az itteni 97. számú gyalogezredet **hadilábra helyezték**, hogy a Mária Terézia hajón Kínába indulhasson.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Celluloidos-vas.** A vastárgyak értékét emelni a vas festésével már régóta igyekeznek az egyes gyárosok, de csak közepes eredményeket tudtak eddig elérti, míg most, hogy a celluloid ipar fellendült s a celluloidból vasuti kereket, lakóházat, varrótűt és biciklit egyaránt lehet készíteni, elérkezett az ideje annak is, hogy a vas-diszitményeket celluloiddal vonják be s azután olyan külsőt adjanak neki, a milyent csak tetszik. Így vas-szobrocskákat, ezüst celluloiddal bevonna, már található a forgalomban, sőt arany-tálcák, serlegek és diszitmények is nagyon gyakran készülnek celluloidos vasból. És ezek a cikkek amellet, hogy egészségesek, mert közönséges folyadékok nem oldják fel a celluloidot, olesók és szépek, nagy gazdasági czélzattal is bírnak, tudniillik meghagyják az aranyat a pénzverés terén, ami annak nagy árengyelőséget és a többi fémek fölött föltétlen előnyöket szerez.

* **A párisi rendőrség.** A kiállításra való tekintettel a párisi rendőrök számát ezerszázzal szaporították és két új rendőrcsapatot szerveztek: a biciklis rendőrcsapatot, amelynek czélja az éjjeli közbiztonság megvédelmezése és az uszó rendőrcsapatot, amelynek czélja a Szajna-parton ezirkálva, az esetleg vízbe esett embereket kimenteni. Rendes időben 9252 rendőr van Párisban, a kiknek hivatalos neve „a béke őrei” (gardien de le paix). A titkos rendőrségnek 370 tagja van. A párisi rendőrség mai szervezete 1880-ból datálódik. Akkor alapították a rendőrprefektusi hivatalt, amely minden változtatás nélkül egész maig fönmaradt. A rendőröknek egész 1829 ig nem volt egyenruhájuk, hanem közönséges polgári ruhában végezték tisztjuket. 1829-ben ruhát és nevet kaptak. Nevük „sergent de ville” lett. Fegyverük vastag bot volt nehéz gömbbel a végén; kardot csak éjjel viseltek. 1849-ben szuronynyal látták el a rendőröket. A bajonett, amelynek markolatára e két szó volt bevésve: a törvény (la loi), sok élezelésre és gunyolódásra szolgáltatott alkalmat. 1870-ben kis változtatásokat tettek a rendőrség szervezetén és elnevezték őket hivatalosan a „béke őreinek”. Ugyancsak ekkor alapították a rendőrség iskoláját, mely ma is fontos szerepet játszik a rendőrök kiképzésénél. 1870 óta lényeges változás nem történt a párisi rendőrség szervezetében.

RÖPPENTYÜK.

* **Az irodalomért.** Kisasszony (sétalovaglás közben): . . . s a lovának micsoda nevet adott, hadnagy ur?

Hadnagy: Pegazus.

Kisasszony: Pegazus . . . ah, szép név.

Hadnagy: Hát egyszer már én is akartam tenni valamit az irodalomért.

* **Sötét sejtelen.** Báró: Mit akar tőlem?

Hajtó: Kerem, én vagyok az, a kit a báró ur a mult hajtóvadásaton meglőtt.

Báró: Hisz azért már megkapta tőlem a fájdalomdíjat.

Hajtó: Persze. De a jövő héten megint hajtóvadászat lesz. Arra instálnék egy kis előleget.

* **Papucshős.** Azt beszéli a feleséged, hogy csak reggeli négy órakor jöttél haza. Hiszen már kettőkor mentél el a korezmából?

— Az ám, de csak három órákor mertem esengetni és a feleségem csak négy órákor nyitott ajtót.

* **Takarmányhiány.** Mi a véleményed Z...ról?

— Ugyan hagyj el, olyan egy állat, hogy széna való neki.

— Hogyis ne; ez a fényüzés nem igen érhető meg ebben a takarmányban szegény világban.

REGÉNY.

A világ szive.

— Regény 2 kötetben. —

Angolból fordította: **Krampera János.**

(Folytatás.)

18.

Meggyújtotta a gyertyát s felém hajolva megvizsgálta helyzetemet. Azután a folyosó padmalyát kezdte nézegetni s némi nehézséggel én is arra irányozván tekintetemet, észrevettem, hogy nem messze ahhoz a helyhez, honnan az előbbi lezuhant, egy óriási darab sziklatömb csúng. A körülte levő repedésekből víz csepegett s valahányszor a sennor megmozdult vagy megszólalt, a kő csakugy ingott belé.

— Az Isten szerelméért! meneküljön, — suttogám. — Egy-két óra alatt végem van s ön úgy sem segíthet rajtam. Én már halott ember vagyok, ne késlekedjen, nehogy még ön is az én sorsomra jusson.

Pillanatig úgy látszott, mintha habozna, de a bátorság csakhamar visszatért belé s elszántan felelt: Barátom, együtt jöttünk ide s vagy együtt megyünk el innen, vagy egyáltalában el se megyünk. Önt csak odaszoríthatta az a szikla, de nem törhetette össze, különben nem beszélne pár óráig való életről. Hadd nézem csak! — s ezzel mellére feküdt s a gyertya világánál vizsgálgatni kezdte a lehullott sziklát.

— Hál' Istennek! még van remény-ség, — szólt végre, — a tuskó a földön és azon a kövön nyugszik, melyben a lábamat megütöttem s egy pontja érinti az ön hátát.

— Nem érzi, hogy valamije eltört volna Ignatio?

— Nem tudom biztosan megmondani, sennor, kinjaim nagyok és majd összenyom ez a teher, de úgy hiszem, hogy csontjaim még épek. De nagyon kérem, meneküljön!

— Abból nem lesz semmi, — felelé, — inkább megpróbálom, hátha el tudnám önről ezt a sziklát hengeríteni. Azzal hatalmas erejének minden részeeskéjét összeszedve, nekifeküdt a sziklának, hogy elmozdítsa, de semmi eredményre sem jutott, mert nem földi lény erejéhez való volt az. A fekete tömeg pedig ez alatt csakugy inogott feje felett.

— Elmegyek segítségért, — mondá egyszerre.

— Igen, igen sennor, menjen segítségért, — mert tudtam, hogy mielőtt valakivel visszatérhetne, a szikla le fog esni s darabokra zuz engem. Hirtelen eszembe jutott valami és hozzátettem.

— Alljon meg egy pillanatra, mielőtt elmenne, ön nemes ember s valamit szeretnék adni önnek. Tapogassa csak körül a nyakamat, egy kis lánec van ott, no! huzza át a fejem felett! úgy!

— Láthatja, hogy egy amulet függ rajta, ha bármikor is valami baja lenne in diánokkal, hívja félre főnöküket, mutassa meg ezt neki s ő a halálba is elmegyen önért, ha szüksége lenne rá.

Angol ember! azzal, hogy ezt önnek átadom, az aztek uralom örökösévé teszem önt minden indián szemében s ön lesz egyszersmind a mexikói nagy testvér-szövetség feje is. Molas, a hozzám küldött ember, mindent el fog mondani s elvezeti önt ahhoz az emberhez, a ki be tudja önt avatni a dolgokba. Mondja meg neki, hogy vezesse oda, a hova engem akart vezetni. Isten önnel! Beszélje el az indiánoknak, mi módon

haltam meg, nehogy azt higgyék, hogy ön gyilkolt meg.

A sennor mit sem felelt szavaimra, hanem mintha álmában tenné, zsebre vágta az ékszert, a nélkül, hogy csak rá is nézett volna. Azután kezébe véve a gyertyát, kímásztott a barlangból és eltűnt. Elszorult a szívem, mikor láttam, hogy elmegyen s egy bucsuszó nélkül magamra hagy rettentő sorsommal.

Bizonyára sokkal jobban el van fogulva, semmint beszélni tudna. Abban pedig igaza van, ha a mily gyorsan csak lehet, menekülni igyekszik, hogy megmenthesse életét.

Nos, a mint nemsokára kitűnt, ha csak gondolatban is, de nagy igazságtalanságot követtem el a sennorral szemben, mert még esze ágában sem volt, hogy engem cserben hagyjon s csak azért ment el, hogy hátha modját kerithetné a menekülésnek.

A mint később elbeszélte, midőn az alagut szájához ért, fogalma sem volt még róla, mi uton-módon menthetne meg, mikor a hegységben egy árva lélek sem lakik, abba pedig, hogy Cumarvóból hozzon embereket, órák telnének el.

Kiérve a bányából leült s gondolkozni kezdett, lehetne-e valamit tenni, de semmi sem jutott eszébe, mert az, hogy a lovak erejét használja fel azon a szűk helyen, merő lehetetlenség volt — felugrott és kétségbeesve nézett körül.

Nem messze tőle egy vizmosás tetején alacsony mimózábokor nőtt, melynek hosszú gyökereit az áradás majdnem egészen tisztára kimosta. A mint ezt látta, egy eszme villant fel agyában. Egy emelőrud segítségével végbe tudná vinni, a mihez testi ereje nem volt elegendő.

Odaugrott a kis fához, melynél szivósabbat már nem is kívánhatott volna ilyen célra, kirántotta a földből, nehéz vadászkésének néhány esapásával letisztította hajtásaitól s nemsokára újra benn volt az alagutban, bunkóját maga után ezepeelve.

Valami husz lépésnyire haladhatott, mikor újra lehulló törmelékek zaja ütötte meg fülét. A mint később elbeszélte, első gondolata a menekülés volt. Nem csudálom. Csak az imént szabadult meg abból a rettentő sorából, mely nemzedékekkel ezelőtt a szegény aztek-et elérte volt. Jól tudta, hogy annak az eshetősége, hogy engem megszabadíthat, elenyésző ahhoz képest, hogy merész kísérlete nyomorultul elveszíti őt magát is.

Azután azonban eszébe jutott, mennyit szenvedhetek, ha még életben vagyok s hogy lelkiismerete mennyire furdalná még évek múlva is, ha engem sorsomra hagyna és... tovább ment befelé.

(Folyt. köv.)

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

NYILT-TÉR.

Vesebajoknál,
a hólyag bántalmainál
és köszvényénél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,

Lithion-forrás

Salvator

Kitűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatása.

Vasmentes. Kellemes ízű.

Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyviz és diaetikus ital. Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és veseizgatási** tünetekben vagy **húgy-savas vesehomok és vesekövek** képződésében szenvednek.

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.

A *Salvator*-forrás Igazgatósága Eperjesen.

Vegyünk Foulard-selymet!

Kérjen ön mintát tavaszi és nyári ujdonságainkból.

Különlegesség: **Nyomott selyem-Foulard, Rayé, Cadrillé, nyers- és mosó-selyem** ruháknak és blousoknak, méterenként 1 kor. 20 fillértől feljebb.

Ausztria és Magyarországon **közvetlen magánfeleknek** adunk el és a kiválasztott selyem-szöveikeket **vám- és bérmentesen** a lakásra küldjük.

Schweizer & Co. Luzern
(Schweiz) selyemszövet-kivitel.

Dr. SZABÓ-féle

VIRÁG-CRÉME

az arczeréme gyöngye.

Teljesen ártalmatlan anyagokból készült, **higanymentes** arczenőcs, mely miután nem zsíroz, **nappal is használható.** Üdév, puhává s **fehérré** teszi az arc s kezek bőrét. Kiválóan javalva az arczbőr minden tisztátalansága ellen, mint bőratkák, sömör, bőrhámlás, szeplő továbbá **szélkifujta kezek** s arcznál.

Egy tégely ára
70 fillér (35 kr.)

Főraktár: **Debreczenben,**

MIHALOVITS I. gyógyszerháza.

Dr. Budai féle
GYÖNGYVIRÁG-CRÉME

Szépséget, üdőséget varázsol a női arcra. Eltávolítja a bőrtakákat, szeplőt, májfoltot.
1 nagy tégely ára 60 kr.
Kapható Debreczenben, Mihalovits Jenő gyógyszerésztárában.

Főraktár:
Városi
gyógyszertár
Budapest,
Városház-tér
(Utánzásokat ne tessék elfogadni.)

Pincze

hordós és üvegezett borok beraktározására kiválóan alkalmas, a **Kossuth-utca** elején kiadó. Czim a kiadóhivatalban.

Több mint
50 év óta sikerrel használtatik!

Az eszéki
arczenőcs
és eszéki
SALVATOR-szappan
eltávolítja a szeplőt,
májfoltot és a bőr összes
tisztatlanságát.

Valódi csakis a
DIENES J. C.
Salvator-gyógytárából
Eszéken felsőváros.

1 tégely eszéki arczenőcs ára — kor. 70 fillér
1 drb Salvator-szappan " 1 " —
1 tégely kézi paszta " 1 " 20 "
Lyoni rizspor kis doboz 1 kor., nagy doboz 2 kor.

Figyelemztetés!
Ezen cikkek mentek minden ártalmas alkatrésztől és megfelelnek tökéletesen a 71012. sz. B. m. rendeletnek.
Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak látva és kéretik a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

Főraktár Budapesten:
Török József ur gyógyszerésztárában
VI., Király-utca 12. sz.

Székelőföld leghatásosabb gyógyfürdője

„KOROND“

(Magyar Gleichenberg)

sóval telített fenyves levegője, vasas szénsavas ivóvíze, tejkurája, mely vérszegénység, emésztési, légző és vizeleti szervek bántalmaiban influenza utóbajainál biztos hatású.

Szénsavas lobogó-, hideg- és meleg-sósfürdői esuz, köszvény, görvély, gümőkór és női bajokban.

Olcsó koszt és szállás.

✦ Fürdő-orvos: Dr. Fialka Gusztáv ✦
Budapest, Kerepesi-ut.

Prospektust **Gáspár Gyula** küld
Marosvásárhelyről,
miként mintákat, erdélyi gyártmány uri
gyapju ruhaszövetekből.

Hirdetések

a legjutányosabb árban felvételnek
kiadóhivatalunkban

Kossuth-utca 13. sz.

KEGYES FERENCZ
legnagyobb
sirkőraktára
DEBRECZEN,
az Ipar- és Kereskedelmi Bank palotájában, Piacz-utca 58. szám.
A legjutányosabb árak, pontos és szolid kiszolgálás.

BIRKA
fésűs, ezer darab, nyájfelosztás végett
ELADÓ
a sarmasági gazdaságban.
Bővebbet: **Kölönte Ferencz** gazdatiszt, Sarmaság.

Félszázad óta

Aranyérem
Páris,
London.

kitünőnek elismert
Dr. Sichulsky-féle

Aranyérem
Pécs,
Temesvár.

Árczenőcs és mosdóvíz.

Ezen készítmények ajánló levelét azoknak félszázad óta mindenütt elterjedt világhírűk és bámulatos hatásuk képezik. Megbízható sikerrel használtatnak szeplő és májfoltok, a forróság vagy fagy által keletkezett pirosság s a bőr minden tisztatlansága ellen. Egy nagy tégely ára 1 kor. 40 fillér, egy kis tégely 70 fillér. Egy nagy üveg mosdóvíz 2 korona, egy kis üveg 1 kor. Hozzávaló Mandola-koraszappan 50 fill.

JOLIESSANTE-CRÉME

bőrfinomító és szépítő szer.

Kitünő hatással bír a bőr finomítása és szépségének előmozdítására, valamint a pattanások s kiütések elűzésére. Egy üveg ára 3 korona 10 fillér.

JOLIESSANTE-PUDER

fehér, rózsás és sárga színben.

Kiváló finomsága miatt ajánlható leginkább. Az arcra láthatatlanul tapadva, annak kellemes színt ad. Egy nagy doboz ára 1 kor. 60 fillér, egy kis doboz 1 korona.

JOLIESSANTE-FOGFOR

legérszégesebb fogpor a fogak tisztítására, odvasodásuk és bűzösítésük eltávolítására s megővésére, mely által egyúttal a foghúrra is a legjótékonyabb hatást gyakorolja. Egy doboz ára 1 kor.

JOLIESSANTE-SZAPPAN

már kellemes illatánál fogva is a legkedveltebb toillettszappan. A bőrt finomná és simává teszi, valamint előmozdítja a emeli annak friss, üde kinézését. Kivánatra mintadarabok ingyen adtnak. Egy darab ára 80 fill.

Haj-Restorer

biztos szer a megöszült haj eredeti természetes színének visszaállítására. Egy üveg ára 2 korona.

Valódi minőségben kapható a készítő Molnár Lipót gyógyszerésznél Kassán.

Debreczenben: Tóth Béla gyógyszerésztárában (Tisza-palota), G. Roehlik Arthur főtér 2144. sz.
Dr. Rothschnek V. Emil, Mihalovits Jenő gyógyszerésztárában.